

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-2

YENİ BİR YÜZ

Kerem Işık

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-2

YENİ
BİR YÜZ

Kerem Işık

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-2 YENİ BİR YÜZ

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Kerem Işık

RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal

EDİTÖR: Hülya Dayan

SON OKUMA: Yasemin Ertuğrul

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2019 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-163-0

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-2

YENİ BİR YÜZ

Kerem Işık

 tudem

Kerem Işık

1976 yılında İzmir’de doğdu. Kimya Mühendisliği okudu. “Kaos” üzerine yaptığı tez çalışmasıyla Fizik yüksek lisansını tamamladı. Öyküleri *Kitaplık*, *Varlık*, *Notos Öykü*, *Eşik Cini*, *Özgür Edebiyat* dergilerinde yayımlandı. 2010 yılında yayımlanan ilk kitabı *Aslında Cennet de Yok*’un ardından

2012 yılında *Toplum Böceği* adlı kitabıyla Haldun Taner Öykü Ödülü’ne değer görüldü. *Iskahlı Karnaval* kitabı 2015 yılında yayımlandı. Edebiyat ve ilgi alanı olan felsefeye dair yazılarını fırsat buldukça “Tek Kişilik Azınlık” başlıklı blog sayfasında sürdürmeye devam ediyor.

Aynı zamanda çevirmenlik de yapan yazar, İzmir’de eşi Özlem ve kızı Öykü’yle yaşıyor.

www.tekkisilikazinlik.com

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Özgür Çocuklar-1 Davetsiz Misafir (roman)

Özgür Çocuklar-2 Yeni Bir Yüz (roman)

Bölümler

Sıradanın Dönüşü	9
Can Sıkıntısı	13
ÇanÇan Çiğdem	18
Yeni Bir Yüz	23
Sıra Arkadaşı	26
Yeni Olmak Zor	29
Pişmanlık	33
Tuhaf Bir Ev	38
Hiçbir Şey Göründüğü Gibi Değildir	43
Zaman Makinesi	47
Sinan Amca	52
Hayaller ve Gerçekler	56
Yeni Bir Gün	62
Beklenmedik Olaylar	65
Karşılaşma	68
Yeni Bir Bilye	73
Cevapsız Sorular	77
Buluşma	79

İlk Görev	82
Bazı Şeyler Açıklığa Kavuşuyor	85
Detaylar	92
Gizli Görev	96
Birinci Deneme	99
İkinci Deneme	104
Özür	107
Yeni Bir Ziyaret	110
Yaşlı Bir Ağaç	115
Üçüncü Deneme	119
MACİT	124
Kobarde'nin İnadı	129
Yıldızlı Gece	132
Yevgeni	135
İşler Karışıyor	138
Kaptan'dan Talimatlar	142
Çalışmalar	145
Büyük Gün	149
Mucize	156
...Ve Perde	159
Bahçe Partisi	163

Barış

Rubarba

CanCan Çiğdem

Burak

Altuğ

Kaptan Kobarde

Oğün

Sinan Amca

*Yine, yeniden ve her daim Öykü'me.
Su içer gibi...*

Sıradanın Dönüşü

“Sosisli harikaymış!”

Okul çıkışı, servis araçlarının arasındaki tezgâhtan aldığı sosisli sandviçinden büyükçe bir ısırık alan Ogün’ün keyfi yerine gelmişti.

“Bi lokma alsana,” diyerek Burak’a uzattı.

“Ya bi dur Allah aşkına!” dedi Burak yüzünü ekşiterek. “Sandviçi sen mi yiyorsun, yoksa o mu seni yiyor, belli değil! Şu haline bak!”

Ogün’ün yüzü ve yanakları hardalla ketçaba bulanmıştı. Montunun cebinden çıkardığı peçetesıyla ağzını silip yemeye devam etti.

“Isır işte oğlum ya!”

Bir yandan sol koluyla Burak’ı dürterken,

bir yandan da sandviçi burnunun dibine doğru itekliyordu.

Sıradan bir okul günü daha bitmişti ve biz yine her sıradan okul gününün sonunda yaptığımız gibi servislere doğru yürüyorduk.

Son birkaç ayı özetleyen anahtar kelime buydu bence: **Sıradan!**

Geçen dönem yaşadığımız onca şeyden; Rubarba, Kaptan Kobarde ve Özgür Çocuklar çılgınlığından sonra hiçbir şey olmamış gibi eski yaşantımıza dönmüş olmak beni içten içe hayal kırıklığına uğratmıştı. Aklımdan bunlar geçerken farkında olmadan yavaşlamış, grubun gerisinde kalmıştım.

“Barış!”

Adımı duymamla kendime geldim ve birkaç metre ötedeki kalabalığa baktım. Seslenen, Burak’tı.

“Şu, Tanımlanamayan Sosisli Cisim’den kurtar beni lütfen!”

“Yiyeceksin oğlum! Çok güzel!”

Burak, en sonunda dayanamayıp, “Eee, yeter!” diye bağırdı ve Ogün’ün elinden sandviçi kaptığı gibi ısırmadan ağzına tıktırıp verdi. Ogün, elinden en sevdiği oyuncak alınmış küçük çocuklar gibi kalakaldı. Elinde, hardal ve ketçaba bulanmış peçetesi, bir Burak’a, bir bana bakıyordu. O sırada Altuğ kahkahalarla gülmeye başladı.

“N’aptın oğlum sen!”

Burak, balon gibi şişen yanaklarını güçlkle oynatarak cevap verdi:

“E yğde dehdin yğha iştghte!”

“Hepsini mi ye dedim ben sana!”

Ogün çaresizlik içinde sağa sola baktıktan sonra, öfkeden kızarmış bir yüzle söylene söylene sosisli sandviç tezgâhına doğru koşmaya başladı.

Evet.

Her şey yine eskisi gibiydi.

Sıradanlık bu kez daha da güçlenerek geri dönmüştü.

Ellerimi montumun ceplerine sokup başım önde, yürümeye devam ettim.

Can Sıkıntısı

O gün okul çıkışında, bizim evde toplanıp ödevleri hep birlikte yapmaya karar vermiştik. Eve vardığımızda annem bizi bekliyordu.

“Hoş geldiniz çocuklar! Geçin bakalım.”

Kapı eşiğinde montlarımızla ayakkabılarımızı çıkardıktan sonra salona geçtik. Mutfaktan hoş kokular geliyordu. ‘Annem bizim için o meşhur tahinli kurabiyelerinden yapmış olması,’ diye düşündüm.

“Önce biraz oyun mu oynasak?” dedi Burak.

“Sosisliyi götürünce enerji patlaması oldu, değil mi?” dedi Ogün. Suratı hâlâ asıktı. Burak’a kötü kötü bakıyordu.

“Ne sosisliymiş arkadaş!” dedi Burak, televizyonun karşısındaki koltuğa çantasını atarken.

“Ama sahiden de lezzetliyimş hani!” Gülümse-
meye devam ederek pencere önündeki üçlü kol-
tuğa kendini bırakıverdi.

“Bence ödevleri bir an önce halledelim de
rahat rahat oturalım,” dedi Altuğ.

“Sen önce şu gözlük olayını hallet bence!”
dedi Burak gülerek.

“Ne varmış gözlüklerimde? Hem bence çok
da yakıştı,” diye yanıtladı Altuğ.

“Ya bırakın çocukla uğraşmayı,” diye çıkış-
tım. “Doktor, gözlük takmasını uygun görmüş,
o da takmış işte.”

“Katılıyorum,” dedi Ogün.

Sabah Altuğ’un gözlükleriyle alay eden
Ogün’ün sırf Burak’a muhalefet etmek adına
beni desteklediğine emindim. Konuyu daha
fazla uzatmamak için onu duymazdan gelip,
“Hadi, odama gidelim,” dedim.

Çok geçmeden odamdaki küçük çalışma
masama sıkış tepiş de olsa yerleşmiş, matematik
ödevini yapmaya başlamıştık bile. Birkaç da-

kika geçmeden Burak ayaklandı ve yerde öylece duran bir tenis topunu kaptığı gibi havaya atıp tutarak odada dolaşmaya başladı. *

“Sende bir tuhaflik var,

dedi bana bakarak.

“Ne? Bende mi?” dedi Ogün.

“Sende zaten normallik yok ki oğlum!” diyerek kakhahayı bastı Burak. “Anlayan anladı bence.”

“Bence de,” dedi Altuğ. “Epeydir çok sessizsin. Canın da sıkkın gibi. N’oldü ki?”

Başparmağımla işaret parmağımla arasına kıstırdığım kalemimi hızlı hızlı sallarken söylediklerinde bir doğruluk payı olduğunu düşünüyordum. Haklıydılar. Hatta annem de birkaç kez bu konuyu açmış, ısrarla bir şey olmadığını söylediğim için en sonunda pes etmiş ve üzerime gelmekten vazgeçmişti.

“Yine şu tuhaf arkadaşları mı düşünüyorsun?”

“Sizce de garip değil mi? Kısa bir süre içinde onca şey yaşadık ama sonra her şey bir anda eskiye döndü. Neydi tüm bunlar? Madem hiçbir işe yaramayacaktı, neden kendimizi paraladık?”

“Ben demiştim sana,” dedi Burak. Gözü hâlâ atıp tuttuğu tenis topundaydı. “O tuhaf tayfadan bir şey çıkmaz demiştim.”

“Bir şekilde geri geleceklerdir. Ben buna inanıyorum,” dedi Altuğ.

“İyi de, aylar geçti ama bilyeden tık yok. Aklımda onlarca soru var hâlâ. Ama karşımda kimse yok. Neden lider seçildim mesela? Ya da tam olarak benden beklenen ne?”

“Ne diyorsunuz siz yahu?” diye araya girdi Oğün. “Kafayı mı yediniz?”

Neyse ki tam o esnada kapı aralandı ve an-ne-kafa belirdi.

“Tahinli kurabiye ister misiniz?”

Ogün'ün yüzünde beliren gülümseme, az önce konuşulan her şeyi anında unuttuğunun işaretiydi.

ÖZGÜR ÇOCUKLAR-2

YENİ BİR YÜZ

Kerem Işık

RESİMLEYEN: GÖKÇE YAVAŞ ÖNAL

Portatif Kahkaha Makinesi nedir?
MACİT de kimdir?

Kaptan Kobarde'den uzun süredir haber alamayan
Barış'ın aklı karışmış durumda.

Özgür Çocuklar Topluluğu tehlikede olabilir mi?
Kırmızı pardösülü ve her an her yerden çıkabilecek
Rubarba da ortalıkta yok. Okula yeni gelen
ÇanÇan Çiğdem ise çok yalnız... Belli ki onu üzen
bir şeyler var. Barış, lider olarak kolları sıvamalı ve
Özgür Çocuklar bir an önce bir araya gelmeli!

*Özgür Çocuklar, hayalleri gerçekleştirmek için
mucizeleri beklemez, mucizeleri gerçekleştirirler.*

www.tudem.com

tudemyayinrubu